

Het UZA zoekt vrijwilligers

Het UZA zoekt vrijwilligers met een warm hart en een luisterend oor voor patiënten. Legt u graag nieuwe contacten en heeft u tijd om zich in te zetten voor de medemens? Wilt u helpen met transport van patiënten in rolstoel of bedlegerige patiënten van en naar onderzoeken/behandelingen?

Wilt u deze patiënten tijdens het vervoer bijstaan met een babbel en ondersteuning? En kunt u zich minimum 4 tot 8 u per week vrij maken in de voormiddag (van 9-13u)?

Stel u dan kandidaat als vrijwilliger bij het UZA!

Neem contact op met vrijwilligerscoördinator
Nora Lens, tel. 03 821 40 11
of nora.lens@uza.be.

UZA / Wilrijkstraat 10 / 2650 Edegem
Tel 03 821 30 00 / Fax 03 829 05 20
www.uza.be

Katty Allaert werkt al 20 jaar als journalist op de vrt-nieuwsdienst. Voor Het Journaal maakt ze reportages over gezondheid.

Ze schreef mee aan een boek over allergieën en werkt nu aan een boek over rugpijn. Ze is geboeid door alle mooie dingen in het leven.

Zeg nooit zomaar nootje tegen een pinda . . .

Het was in het vliegtuig dat wij voor het eerst kennismaakten met de kwalijke gevolgen van een pindanoot. De piloot had aangekondigd dat hij de landing zou inzetten en onze peuter zag dat niet zitten. Een oudere dame naast ons wou hem onopvallend troosten . . . met de pinda's die ze als borrelhapje had gekregen. Onze peuter raakte vrijwel onmiddellijk in ademnood. Gelukkig hadden we de noodmedicatie bij de hand.

Zo'n apenootje ziet er klein en onschuldig uit, maar voor wie last heeft van voedselallergieën kan het een geduchte vijand zijn. Trouwens – zo heb ik me laten vertellen – een echte noot is het niet eens. Ze zou eerder bij de familie van de groenten thuis horen. Maar noot of geen noot, de allergie voor pinda vind ik de gemeenste aller voedselallergieën, een bedenkelijke eer voor zo'n klein ding. Eén nootje, of nog minder, kan voldoende zijn. Het dochtertje van een collega heeft permanent een tasje met een Epipen bij zich, zo'n adrenalinespuit die levens kan redden bij een allergische shock. Zij is één keer bewusteloos gevallen toen ze te dicht bij een vriendje kwam dat pinda at. De geur van pinda was al voldoende om een allergische reactie uit te lokken. Pinda is ook nog eens een verborgen verleider, want het zit in nogal wat koekjes en chocolades, zelfs in satékruiden.

Mijden dus die pinda, tenminste zo is het ons altijd geleerd. In het UZA – hypergespecialiseerd in voedselallergieën – veranderen ze het geweer nu van schouder. Kindjes met een mogelijke voedselallergie krijgen al heel vroeg pindakaas. Eerst een heel klein beetje, en als het goed gaat steeds meer, vanzelfsprekend onder strikt toezicht van een arts. Het zou het risico op een latere pinda-allergie verkleinen. Fijn nieuws is dat. Het is beter voor de kinderen dat ze wél pinda's kunnen eten en het bespaart de ouders veel kopzorgen. Want helemaal gerust ben je met een allergisch kind nooit. Met onze peuter is het na het incident op het vliegtuig helemaal goed gekomen, maar écht vertrouwen doe ik die pinda niet. Of toch niet helemaal.